

Chúa Nhật Tuần XV - Mùa Thường Niên

Bài đọc 1

Am 7,12-15

Bài trích sách ngôn sứ A-mốt.

¹² Ngày ấy, tư tế đền thờ Bết Ên là A-mát-gia nói với ông A-mốt : “Này thầy chiêm ơi, mau chạy về đất Giu-đa, về đó mà kiếm ăn, về đó mà tuyên sấm ! ¹³ Nhưng ở Bết Ên này, đừng có hòng nói tiên tri nữa, vì đây là thánh điện của quân vương, đây là đền thờ của vương triều.” ¹⁴ Ông A-mốt trả lời ông A-mát-gia : “Tôi không phải là ngôn sứ, cũng chẳng phải là người thuộc nhóm ngôn sứ. Tôi chỉ là người chăn nuôi súc vật và chăm sóc cây sung. ¹⁵ Chính Đức Chúa đã bắt lấy tôi khi tôi đi theo sau đàn vật, và Đức Chúa đã truyền cho tôi : “Hãy đi tuyên sấm cho Ít-ra-en dân Ta.”

Đó là Lời Chúa

Đáp ca

Tv 84,9ab và 10.11-12.13-14 (Đ. c.8)

Đ.Lạy Chúa, xin tỏ cho chúng con thấy tình thương của Chúa, và ban ơn cứu độ cho chúng con.

^{9ab}Tôi lắng nghe điều Thiên Chúa phán, điều Chúa phán là lời chúc bình an cho dân Người, cho kẻ trung hiếu. ¹⁰Chúa sẵn sàng ban ơn cứu độ cho ai kính sợ Chúa, để vinh quang của Người hằng chiếu toả trên đất nước chúng ta.

Đ.Lạy Chúa, xin tỏ cho chúng con thấy tình thương của Chúa, và ban ơn cứu độ cho chúng con.

¹¹Tín nghĩa ân tình nay hội ngộ, hoà bình công lý đã giao duyên. ¹²Tín nghĩa mọc lên từ đất thấp, công lý nhìn xuống tự trời cao.

Đ.Lạy Chúa, xin tỏ cho chúng con thấy tình thương của Chúa, và ban ơn cứu độ cho chúng con.

¹³Vâng, chính Chúa sẽ tặng ban phúc lộc và đất chúng ta trở sinh hoa trái. ¹⁴Công lý đi tiên phong trước mặt Người, mở lối cho Người đặt bước chân.

Đ. *Lạy Chúa, xin tỏ cho chúng con thấy tình thương của Chúa, và ban ơn cứu độ cho chúng con.*

Bài đọc 2 Ep 1,3-14

Bài trích thư của thánh Phao-lô tông đồ gửi tín hữu Ê-phê-xô.

³Chúc tụng Thiên Chúa là Thân Phụ Đức Giê-su Ki-tô, Chúa chúng ta. Trong Đức Ki-tô, từ cõi trời, Người đã thi ân giáng phúc cho ta hưởng muôn vàn ơn phúc của Thánh Thần.

⁴Trong Đức Ki-tô, Người đã chọn ta trước cả khi tạo thành vũ trụ, để trước thánh nhan Người, ta trở nên tinh tuyền thánh thiện, nhờ tình thương của Người.

⁵Theo ý muốn và lòng nhân ái của Người, Người đã tiên định cho ta làm nghĩa tử nhờ Đức Giê-su Ki-tô,

⁶để ta hằng ngợi khen ân sủng rạng ngời, ân sủng Người ban tặng cho ta trong Thánh Tử yêu dấu.

⁷Trong Thánh Tử, nhờ máu Thánh Tử đổ ra chúng ta được cứu chuộc, được thứ tha tội lỗi theo lượng ân sủng rất phong phú của Người.

⁸Ân sủng này, Thiên Chúa đã rộng ban cho ta cùng với tất cả sự khôn ngoan thông hiểu.

⁹Người cho ta được biết thiên ý nhiệm mầu : thiên ý này là kế hoạch yêu thương Người đã định từ trước trong Đức Ki-tô.

¹⁰Đó là đưa thời gian tới hồi viên mãn là quy tụ muôn loài trong trời đất dưới quyền một thủ lãnh là Đức Ki-tô. Cũng trong Đức Ki-tô,

¹¹Thiên Chúa là Đấng làm nên mọi sự theo quyết định và ý muốn của Người, đã tiên định cho chúng tôi đây làm cơ nghiệp riêng

theo kế hoạch của Người,
¹²để chúng tôi là những người đầu tiên
đặt hy vọng vào Đức Ki-tô,
chúng tôi ngợi khen vinh quang Người.

¹³Trong Đức Ki-tô, cả anh em nữa
anh em đã được nghe lời chân lý
là Tin Mừng cứu độ anh em ;
vẫn trong Đức Ki-tô,
một khi đã tin, anh em được đóng ấn Thánh Thần,
Đấng Thiên Chúa đã hứa.

¹⁴Thánh Thần là bảo chứng phần gia nghiệp của chúng ta,
chờ ngày dân riêng của Thiên Chúa được cứu chuộc,
để ngợi khen vinh quang Thiên Chúa.

Đó là Lời Chúa

Tin Mừng Mc 6,7-13

✠Tin Mừng Chúa Giê-su Ki-tô theo thánh Mác-cô.

⁷ Khi ấy, Đức Giê-su gọi Nhóm Mười Hai lại và bắt đầu sai đi từng hai người một. Người ban cho các ông quyền trên các thần ô uế. ⁸ Người chỉ thị cho các ông không được mang gì đi đường, chỉ trừ cây gậy ; không được mang lương thực, bao bị, tiền giắt lưng ; ⁹ được đi dép, nhưng không được mặc hai áo. ¹⁰ Người bảo các ông : “Bắt cứ ở đâu, khi anh em đã vào nhà nào, thì hãy ở lại đó cho đến lúc ra đi. ¹¹ Còn nơi nào người ta không đón tiếp và không nghe anh em, thì khi ra khỏi đó, hãy giũ bụi đất dưới chân để tỏ ý cảnh cáo họ.” ¹² Các ông đi rao giảng, kêu gọi người ta ăn năn sám hối. ¹³ Các ông trừ được nhiều quỷ, xức dầu cho nhiều người đau ốm và chữa họ khỏi bệnh.

Reading 1 **AM 7:12-15**

Amaziah, priest of Bethel, said to Amos,
“Off with you, visionary, flee to the land of Judah!
There earn your bread by prophesying,
but never again prophesy in Bethel;
for it is the king’s sanctuary and a royal temple.”
Amos answered Amaziah, “I was no prophet,

nor have I belonged to a company of prophets;
I was a shepherd and a dresser of sycamores.
The LORD took me from following the flock, and said to me,
Go, prophesy to my people Israel.”

The Word of The Lord

Reading 2 **EPH 1:3-14 OR 1:3-10**

Blessed be the God and Father of our Lord Jesus Christ,
who has blessed us in Christ
with every spiritual blessing in the heavens,
as he chose us in him, before the foundation of the world,
to be holy and without blemish before him.
In love he destined us for adoption to himself through Jesus Christ,
in accord with the favor of his will,
for the praise of the glory of his grace
that he granted us in the beloved.
In him we have redemption by his blood,
the forgiveness of transgressions,
in accord with the riches of his grace that he lavished upon us.
In all wisdom and insight, he has made known to us
the mystery of his will in accord with his favor
that he set forth in him as a plan for the fullness of times,
to sum up all things in Christ, in heaven and on earth.

In him we were also chosen,
destined in accord with the purpose of the One
who accomplishes all things according to the intention of his will,
so that we might exist for the praise of his glory,
we who first hoped in Christ.
In him you also, who have heard the word of truth,
the gospel of your salvation, and have believed in him,
were sealed with the promised holy Spirit,
which is the first installment of our inheritance
toward redemption as God’s possession, to the praise of his glory.

The Word of The Lord

Gospel

MK 6:7-13

Jesus summoned the Twelve and began to send them out two by two and gave them authority over unclean spirits.

He instructed them to take nothing for the journey but a walking stick—

no food, no sack, no money in their belts.

They were, however, to wear sandals

but not a second tunic.

He said to them,

“Wherever you enter a house, stay there until you leave.

Whatever place does not welcome you or listen to you,

leave there and shake the dust off your feet

in testimony against them.”

So they went off and preached repentance.

The Twelve drove out many demons,

and they anointed with oil many who were sick and cured them.